

Ο όρος Διαθήκη στο κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης

/ [Πεμπτουσία](#)

Η έννοια *Διαθήκη* συναντάται στο κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης 287 φορές, χρησιμοποιούμενη μόνο στον ενικό αριθμό. Ο πρωτότυπος όρος για την Διαθήκη είναι η εβραϊκή λέξη **βερίθ** που υποδηλώνει την αναλαμβανόμενη από κάποιον υποχρέωση να φέρει σε πέρας την αποστολή που του έχει ανατεθεί. Σε γενικές γραμμές η λέξη **βερίθ** αποδίδεται ως *συμφωνία, σύμβαση, συνθήκη, υποχρέωση, συμμαχία, συγκατάθεση, συγγενικό δεσμό* και φυσικά *διαθήκη*, αλλά ακόμα και *νόμο*. Ορισμένα από τα χωρία της Παλαιάς Διαθήκης όπου η λέξη **βερίθ** σημαίνει τα παραπάνω, με την έννοια της μονομερούς υποχρέωσης ή της αμοιβαίας δέσμευσης, είναι τα εξής: Ιησ. Ν. 3:6 και 9:15, Ιεζ. 17:13, Γεν. 9:12, Α΄ Βασ. 17:15, Γ΄ Βασ. 15:19 και 21:34, Εξ. 23:32 και 24:7 και 31:16, Ωσ. 10:4, Αμ. 1:9, Μαλ. 2:14.

Ευρύτερα ο όρος *διαθήκη* εκφράζει το σύνολο των θείων εντολών που ο άνθρωπος πρέπει να ακολουθεί και να τηρεί πιστά. Έτσι άλλωστε αναφέρεται και στο Ψαλμ. 25:10. Το ακριβές περιεχόμενο της *διαθήκης* μπορεί να ποικίλει αναλόγως με τις συνθήκες υπό τις οποίες συνάπτεται κάθε φορά, όπως και αναλόγως με την αιτία και το σκοπό που εξυπηρετεί η σύναψή της. Πρέπει να τονίσουμε πως με την έννοια *διαθήκη* δεν αναφερόμαστε μόνο στη συμφωνία ή τη δέσμευση ως απλές πράξεις αλλά επεκτεινόμαστε και στο περιεχόμενό της, το οποίο αποτελείται από τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα του ισραηλιτικού λαού απέναντι στο Θεό, εφ' όσον αυτός είναι ο περιούσιος λαός Του.

Ακόμα και μετά την παράβασή της από τον άνθρωπο η *διαθήκη* συνεχίζει να έχει αιώνια ισχύ αφού έχει συναφθεί με την πρωτοβουλία του Θεού, οπότε αντιλαμβανόμαστε ότι ακόμα και μετά από κακή συμπεριφορά του λαού η *διαθήκη* δε λύεται ποτέ από την πλευρά του ανθρώπου. Απόδειξη της αιώνιας ισχύος της *διαθήκης* αποτελεί το διαχρονικό ενδιαφέρον και η φροντίδα του Θεού προς τον περιούσιο λαό Του. Στο πλαίσιο αυτής της *διαθήκης* ο Θεός ευεργετεί και προστατεύει τον ισραηλιτικό λαό, ούτως ώστε να επιτευχθεί η εσωτερική του αναγέννηση και η πνευματική του τελείωση με σκοπό τη μελλοντική ευημερία του.

Τέλος, με τη νομική έννοια του όρου και μόνο στη σύγχρονη εποχή, εννοούμε την τελευταία επιθυμία του ετοιμοθάνατου. Ο όρος *διαθήκη* βέβαια δεν συναντάται πουθενά στην Παλαιά Διαθήκη με αυτή την απόδοση, παρά μόνο δύο φορές στην Καινή Διαθήκη (Γαλ. 3:15 και Εβρ. 9:16).